

Софія Домальчук
студентка гр. ФМСзм-21,
Західноукраїнський національний університет, м. Тернопіль
Науковий керівник: к.е.н., доцент Володимир Дмитрів

ТЕОРЕТИКО-ОРГАНІЗАЦІЙНІ АСПЕКТИ МИТНО-ТАРИФНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗОВНІШНЬОЇ ТОРГІВЛІ

В умовах розвитку ринкової економіки та лібералізації міжнародної торгівлі мито є одним із основних інструментів, що регулює зовнішньоекономічну діяльність держави. За допомогою такого податку, як мито, країна може здійснювати контроль за ввезенням або вивезенням певних товарів, забезпечувати рівні умови між національними виробниками та іноземними конкурентами та наповнювати бюджет необхідними коштами для виконання державою поставлених завдань.

Функції мита реалізуються шляхом проведення державою певної економічної політики, що відображається відповідними кількісними та якісними показниками. Наприклад, мито набуває конкретного фіскального значення, величина якого може вимірюватись абсолютними (сумою надходжень у бюджет за певний період) або відносними показниками (відношенням обсягу імпорту до суми ввізного мита тощо). Мито набуває певного значення в якості інструмента регулювання ЗЕД, національного виробництва та споживання, а також певного політичного значення.

Преференційне мито – мито, яке встановлюється державою для створення особливо сприятливого режиму для одного чи декількох держав при ввезенні всіх або окремих груп імпортованих тарифів. Преференційне мито надається на засадах взаємності чи в односторонньому порядку, але без поширення принципу найбільшого сприяння на треті країни. Це мито широко використовується країнами розвинутою ринковою економікою.

Рівень преференційних мит, наданих країнам з розвинутою промисловістю на товари з країн, що розвивають різний імпорт з найменш розвинених країн здійснюється здебільшого на безпечній основі, а з інших випадках – підлягає, як правило, накладанню мита в розмірі звичайних ставок.

В Україні преференційне мито застосовується до товарів та інших предметів, які походять з держав, що входять разом з Україною до митних союзів або утворюють з нею спеціальні митні зони, і в разі встановлення будь-якого спеціального преференційного митного режиму згідно з міжнародними договорами за участю України [1].

У зв'язку з відсутністю переліку країн, до товарів яких застосовується преференційний режим митного накладення, та міжнародних угод про створення митного союзу або спеціальних митних зон, преференційні ставки мита, передбачені митним тарифом, сьогодні в Україні не застосовуються [2].

Пільгове мито – це мито, що створює режим найбільшого сприяння імпорту товарів з країн та економічних союзів, з якими Україна уклала торгово-економічні

угоди з наданням режиму. Таким чином, іноземні суб'єкти господарської діяльності цих країн чи союзників мають пільгові ставки ввізного мита.

В даний час діє перелік країн, з якими Україна уклала торгово-економічні угоди з наданням режиму найбільшого сприяння або національного режиму. При ввезенні до митної території товарів та інших предметів, які походять з зазначених у переліку країн застосовуються пільгові ставки ввізного мита.

Повне мито – це мито, яке застосовується до товарів, що походять з країн, які не увійшли до переліку держав, з якими укладено угоди про вільну торгівлю та торгово-економічні угоди з наданням режиму найбільшого сприяння або національного режиму, а також до товарів, країну походження яких не встановлено.

Список використаних джерел:

1. Митний кодекс України від 13 березня 2012 року № 4495-17. Верховна Рада України. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4495-17>
2. Бондаренко Є. П. Оцінка інструментів митного регулювання та їх вплив на стан лібералізації зовнішньої торгівлі. *Інноваційна економіка*. 2014. № 5. С. 230-235.